

[N. P. Nielsen.]

inden for Skatteraadene, idet der fra disse Folk er kommet et Utal af Andragender, som vi i mange Tilfælde har maattet bevilge i Henhold til Statsskattelovens § 23. Nu faar de altsaa et Nedslag i Indkomstansættelsen, som betyder mere end en Halvering af Skatten for Rentenydere og ligestillede. Men herudover er der, som den højtærede Minister nævnte, i Lovforslagets § 2, Nr. 2, foreslaaet en Lempelse i Beskatningen derved, at Hjælpelesheds- og Blindetillægget og tilsvarende Tillæg, der udbetales til kronisk syge, ikke skal medregnes i Normalindkomsten, der er valgt som Udgangspunkt for Beregningen af Fradraget.

Det fremgaar af Betænkningen i det andet høje Ting, at et Flertal indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og jeg skal derfor ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Elmqvist: Det er, som den højtærede Finansminister udtalte, en ikke uvæsentlig Lettelse, der finder Sted for de ældre ved denne Ændring i Skatteligningsreglerne. Vi vil fra vor Side gerne være med til at skabe denne Lettelse for de gamle, ligesom vi ogsaa finder det rigtigt, at der sker en Ændring med Hensyn til Hjælpeleshedstillægget og Blindetillægget, saa at disse Tillæg ikke medregnes ved Opgørelsen af Indkomsten. Vi kan derfor fra vor Side tilsige vor Støtte til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til Lovforslagets hurtige Gennemførelse. Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at dette Problem efterhaanden trænger sig saaledes paa, at selv om vi maaske ikke i Skattekommissionen kan komme igennem med det, maa man prøve at finde andre Udveje. For det er ikke alene disse Mennesker her, det drejer sig om, men der er jo en Masse Mennesker, hvis Indtægter ligger paa det samme Niveau, og hvis Erhvervsevne ingenlunde er større, end den er for den Gruppe af Medborgere, vi her søger at lette Skattebyrden for. Men jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at saadan noget kan man ikke gøre generelt, for det vilde jo ikke betyde, at man gav et Nedslag fra Bunden; det vilde betyde, at man skar Toppen af, hvis man vilde lave hele Fradragsbeløbet om eller à jour-føre det. Sagen maa ses i en større Sammenhæng, og den vil dreje sig om et

langt større Beløb, end dette Lovforslag drejer sig om. Og jeg skal ikke, og slet ikke til den højtærede Finansminister, sige noget til, at der ikke er sket noget endnu, for selv om han er en ung og energisk Mand, har han ogsaa sin Begrænsning. Men jeg vil sige om Lovforslagets Realitet, at nu føler ogsaa Alders- og Invalidereventnyderne Skattestrykket, for nu er de kommet til at betale Skat af det, de skulde have betalt Skat af i flere Aar, idet nemlig de Rabatmærker, de har faaet, selvfølgelig ifølge Skattelovens Bestemmelser har været skattepligtige, men de har aldrig været optaget som skattepligtige Indtægter for de paagældende. Paa samme Maade har visse andre Grupper af ærede Medborgere holdt Ting udenfor, som man har ladet smutte, og som Sogneraadene heller ikke har været interesserede i at faa frem, da det vilde have visse for Kommunerne uheldige Bivirkninger. Man havde altsaa fælles Interesse i at lukke halvandet Øje, naar Talen var om det Spørgsmaal; men ved den Ændring, der skete i Alders- og Invalidereventloven i Fjor, har man taget Rabatkortsystemet bort og indarbejdet Rabatten i et personligt Tillæg, og det har bevirket, at man er kommet op over den Grænse, hvor Statsskatterne og tillige Kommuneskatterne begynder at klemme. Vi er naturligvis fra vor Side fuldstændig klar over, at det var en uholdbar Situation, for det førte i visse Tilfælde til, at enkelte Aldersrentenydere fik mindre, naar Skatten var trukket fra, end de vilde have faaet, hvis man havde bevaret den gamle Ordning med Rabatmærkerne, naar Skatten fik den Størrelse, den fik.

Jeg skal ikke under Hensyn til den Tid, der sandsynligvis er levnet Landstinget i Dag, komme ind paa andre Betragtninger — der kunde fremføres mange —, men vil paa mit Partis Vegne sige, at vi finder dette Lovforslag fornuftigt og rimeligt, og vi haaber i øvrigt paa, at man vil tage Begreberne Forsørger og Forsørgerfradrag op til snarlig Undersøgelse og forhaabentlig ogsaa hurtig faa Ændringen ført ud i Livet, hvad enten det lykkes Skattekommissionen at gøre det, eller det kan gøres paa anden Vis.

Axel Christensen: Da mit Partis Ordfører ikke er til Stede, skal jeg blot tillade mig at udtale, at dette Lovforslag er i fuld Overensstemmelse med mit Partis Opfattelse, og jeg kan tilsige vor velvillige Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse. Forslaget gaar ud paa at give en velfortjent Lettelse til de ældre Skatteydere med de smaa Indtægter. Det har vor fulde